

Arrest

nr. 300 317 van 19 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. BAELDE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Jij, (...) verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtoen origine te zijn. Je werd geboren in het dorp Omarkhel in het district Pol-e-Khumri van de provincie Baghlan. 9 à 10 jaar geleden verhuisde je naar de regio Bande Du in hetzelfde district. Je ging 10 jaar naar school en je ging naar de moskee. Jouw vader is momenteel in Iran. Jouw moeder woont met jouw broers en zussen in het dorp Bande Du.

Je diende Afghanistan te verlaten vanwege problemen met de taliban. Jouw vader werkte als chauffeur voor een bedrijf dat olie vervoerde voor de Amerikanen. Hij reed met een tankwagen heen en weer tussen Herat en Bagram. Hij kreeg daarom dreig telefoons van de taliban. Op een dag, ongeveer de 5de dag van de 12de maand van 1399 (omgezet 23/2/2021), werd hij door de taliban tegengehouden aan een checkpoint in de regio Chesme Sher. De taliban pakten jouw vader op en stopten hem in een van hun gevangenis. Jullie kwamen dit te weten omdat een talib jouw vaders telefoon had opgepakt en had meegedeeld dat ze jouw vader hadden meegenomen. Hierop ging je klacht indienen bij het districtshuis. Later bevestigden de autoriteiten jou dat jouw vader effectief ontvoerd en vastgehouden werd door de taliban. Als bewijs legden ze hiervan foto's neer. Op de 16de van de eerste maand van 1400 (omgezet 5/4/2021) kreeg je een brief van de taliban. Hierin stond dat je je diende te presenteren aan de taliban. Je was bang en ging je niet aanmelden. Op de 27ste van de eerste maand van 1400 (omgezet 16/4/2021) kreeg je een tweede brief. Opnieuw werd er jou gevraagd om je te gaan presenteren voor hun rechtbank. Op de 17de van de tweede maand 1400 (omgezet 7/5/2021) kreeg je een derde brief. Ze schreven dat je je jezelf diende te presenteren anders zouden ze jou niet met rust laten. Jouw moeder kwam te weten dat je deze brieven kreeg en kreeg schrik dat de taliban jou ook gingen arresteren. Ze belde met jouw oom langs moederszijde en besprak met hem jouw problemen. Er werd besloten dat je het land diende te verlaten. Je verliet Afghanistan op de 25ste van de tweede maand van 1400 (omgezet 15/5/2021). Vervolgens reisde je verder naar Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk (waar je een verzoek om internationale bescherming indiende op 6/09/2021), Zwitserland, Frankrijk en België. Op 26 september 2021 kwam je hier aan en de volgende dag heb je een verzoek om internationale bescherming ingediend als niet-begeleide minderjarige. Hier vernam je dat je vader was kunnen ontsnappen en naar Iran was gevlucht. Bij een terugkeer naar Afghanistan vrees je de taliban die jou zouden rekruteren of doden.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je jouw 'taskara' (Afghaans identiteitsdocument), de taskara's van jouw familieleden, de enveloppe waarmee deze werden verzonden, de klacht van bij het districtcentrum, kopies van de dreigbrieven van de taliban, het contract van jouw vader, foto's van jouw vaders ontvoering door de taliban, foto van jouw vader in Iran, foto's van jouw dorp en school, een foto van de malik, jouw schooldocumenten, het huurcontract van jullie huis in Bande Du, huwelijkscontract van jouw ouders, het paspoort van jouw vader, jouw vaders rijbewijs en een contract van je studentenjob hier neer.

B. Motivering

21-17830 VHL

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

De reden waarom jij niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is omdat jouw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot jouw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

Je kan het CGVS er niet van overtuigen dat je omwille van problemen met de taliban Afghanistan hebt moeten verlaten. Jouw vader was werkzaam als vrachtwagenchauffeur bij een bedrijf dat olie vervoerde voor de Amerikanen. Echter kan je niet aantonen dat jij hierdoor problemen hebt gekend of problemen zal kennen bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden of die werkten voor de buitenlanders te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij haalt aan dat jou vader is gevlucht naar Iran nadat hij ontsnapte uit een talibangevangenis. Hij was in het voorjaar van 2021 opgepakt door hen wegens zijn samenwerking met buitenlanders. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over zijn problemen. Jouw vader zou op een dag aan een checkpoint bij Chesme Sher meegenomen zijn door de taliban. Jullie wisten dit doordat een talib jouw vaders telefoon had opgenomen toen jullie hem probeerden te bereiken. Deze talib zou gezegd hebben dat ze jouw vader hadden vastgenomen. Je hebt hierop, als oudste van het gezin, samen met jouw oom langs moederszijde melding gemaakt van zijn verdwijning bij het districtshuis (CGVS, p. 18, 21). Na onderzoek lieten ze jou weten dat jouw vader effectief door de taliban werd meegenomen (CGVS, p. 18, 22). Om dit te staven gaven de autoriteiten jou enkele foto's mee waarop te zien is dat jouw vader wordt tegengehouden door de taliban en waarop hij in een huis van de taliban is te zien waarbij een van de mannen zijn handen boeit (CGVS, p. 20, 22). Hoe de overheid aan deze foto's kom kan je niet echt zeggen, je verklaart enkel "ze hebben hun eigen inlichtingendienst" (CGVS, p. 22). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de overheid toevallig foto's heeft van het moment dat jouw vader werd tegengehouden door de taliban. Dat ze dan nog foto's hebben van een later moment dat hij te zien is in een huis bij de taliban waarbij een van de mannen jouw vaders handen op de rug boeit is nog opmerkelijker. Het is bovendien bevreemdend dat de overheid hier foto's van neemt maar vervolgens geen verdere actie kan overnemen en jouw vader aan zijn lot overlaat (CGVS, p. 22). Behalve hun onderzoek hebben ze blijkbaar niks gedaan (CGVS, p. 22). Bij de val van de Afghaanse overheid zou jouw vader er dan in geslaagd zijn te ontsnappen aan de taliban en naar Iran te vluchten (CGVS, p. 21). Waar hij in Chesme Sher werd vastgehouden kan je niet zeggen, evenmin wanneer jouw vader erin slaagde te ontsnappen, "ergens na de machtsovername" stel je, wat echter zeer vaag is (CGVS, p. 23). Nochtans heb je zelf contact gehad met je vader na zijn vlucht naar Iran (CGVS p. 23). Daarnaast is het opvallend dat jouw vader geen enkele voorzorgsmaatregel genomen zou hebben ondanks de eerdere telefonische bedreigingen die hij ontvangen zou hebben van taliban uit het dorp (CGVS, p. 21). Naar jouw eigen zeggen omdat hij niet bang was behalve aan checkpoints (CGVS, p. 21). Immers was de veiligheidssituatie bij jou in de regio niet goed (CGVS, p. 10). Deze vaststellingen maken het niet geloofwaardig dat jouw vader werd meegenomen door de taliban. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van jouw vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Ook wat betreft jouw eigen problemen of de problemen van jouw familieleden, overtuigen jouw verklaringen niet. Zo zouden de taliban jou te pakken willen krijgen om jou te doden of om je te rekruteren (CGVS, p. 26). Dit zijn toch twee tegengestelde zaken. Waarom de taliban zouden denken dat ze een jongere kunnen overtuigen van hun zaak indien diens vader samenwerkt met buitenlanders die strijden tegen het opzet van de taliban is onduidelijk. Het kan ook niet overtuigen dat ze moeite zouden doen om jou te rekruteren indien ze jou zouden doden. Indien ze jou zouden willen doden kan men bovendien aannemen dat ze daadkrachtigere acties ondernomen zouden hebben. Hierbij dient er verder op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban

zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. Echter werd jij nooit door iemand gevraagd om je aan te sluiten bij de taliban (CGVS, p. 24). In de moskee waar je les volgde werd er niet over de taliban gesproken, noch op school (CGVS, p. 25). Overigens vertelde je niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de taliban jou wilden rekruteren (CGVS, p. 27). Als verklaring voor deze omissie stel je ... Uit dit alles volgt dat je niet aannemelijk maakte dat de taliban jou zouden hebben willen rekruteren onder dwang.

Verder zou je na je vaders ontvoering drie brieven gekregen hebben van de taliban waarin stond dat je jezelf moest aandienen bij hen (CGVS, p. 18, 24). Je zou je naar Dande Ghor moeten begeven en je daar aanbieden aan de taliban. Echter hebben ze geen andere acties ondernomen dan jou deze brieven te schrijven, ze kwamen jou bijvoorbeeld niet zoeken (CGVS, p. 26) of spraken niemand aan. Tussen de verschillende brieven deden er zich geen incidenten voor, nochtans zat er altijd enkele weken tussen (CGVS, p. 25, 26). Na jouw vertrek hebben er zich ook geen incidenten meer voorgedaan (CGVS, p. 26), ook al wonen jouw moeder, broers en zussen nog steeds in dezelfde regio, Bande Du (CGVS, p. 13). Ze hebben hen verder niet meer aangesproken, volgens jou omdat ze geen vrouwen of kinderen viseren (CGVS p. 26). Echter kennen ook jouw volwassen mannelijke verwanten geen problemen: de broer van jouw vader kent geen problemen (CGVS, p. 26), net zomin als jouw oom langs moederszijde die in Omarkhel woont en met wie je klacht had ingediend tegen de taliban (CGVS, p. 13). Nogmaals, indien de taliban jou daadwerkelijk zouden gevisieerd hebben en mogelijks willen doden hebben kan men verwachten dat ze sneller en daadkrachtiger te werk gaan en het niet houden op het sturen van enkele brieven, zonder verdere actie. Dit alles wijst er niet op dat de taliban jou viseerden als zoon van een vrachtwagenchauffeur die olie vervoerde voor een Afghaans bedrijf.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden of werkten voor de buitenlanders in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke geloofwaardige zaken aan. Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroegere medewerker van de buitenlanders, waarvan jij a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofdte aannemelijk te maken.

Het CGVS stelde vast dat jouw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. Jij hebt dus niet aangetoond dat je een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet hebt. Het feit dat je een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Jouw taskara toont hoogstens jouw identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Hetzelfde geldt voor de taskara's en het paspoort waarvan je stelt dat die van jouw familieleden zijn, deze taskara's en paspoort kunnen hoogstens hun identiteit aantonen en voegen verder niets toe aan jouw asielmotieven. Het huwelijkscontract van jouw ouders toont slechts hun huwelijk aan. De klacht die je neerlegde bij het districtshuis en de brieven van de taliban hebben slechts een ondersteunende bewijswaarde bij

geloofwaardige verklaringen, quod non. Tevens is het merkwaardig dat twee van de brieven eerder interne documenten van de taliban lijken, namelijk zouden het arrestatiebevelen zijn gericht aan de talibanverantwoordelijke van de regio (zie vertaling). Het is echter niet duidelijk waarom de taliban dergelijke interne documenten aan jou zouden (laten) bezorgen. Jouw vaders rijbewijs en contract tonen zijn job aan en deze wordt hier niet ter discussie gesteld. Het huurcontract toont aan dat er een huis wordt gehuurd maar zegt verder niks over jouw problemen. De documenten over jouw scholing in Afghanistan ondersteunen jouw verklaring dat je naar school ging in Afghanistan, zonder meer. De foto's van jou, jouw dorp, jouw school en malik vertellen meer over jou achtergrond maar houden verder geen verband met jouw asielmotieven. Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto's slechts heel weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Dit geldt ook voor de foto's waarop de ontvoering van jouw vader door de taliban te zien zou zijn. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). De enveloppe toont slechts aan dat je post ontvangen hebt uit Afghanistan.

De documenten uit België tonen evenmin problemen aan bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit jouw studentenovereenkomst blijkt dat je kon werken bij Lidl. Betreffende jouw integratie in België dient vervolgens opgemerkt dat het CGVS enkel bevoegd is voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens uit jouw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. De vaststelling dat je in België naar school ging, Nederlands spreekt en hier vrienden en vriendinnen in de lokale gemeenschap hebt, betreffen elementen die mogelijk aangevoerd kunnen worden in andere in de vreemdelingenwet voorziene procedures, maar volstaan niet om jou te erkennen als vluchteling of je de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het

reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP

registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en

de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economi

c_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments) en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-**

economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke (CGVS, p. 28-30).

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je 10 jaar naar school te zijn geweest in Afghanistan (CGVS, p. 8, 17) en er ook koranlessen te hebben gevolgd (CGVS, p. 8). Daarnaast heb je ook hier nog contact met jouw familie in Afghanistan (CGVS, p. 13). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van “de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Op basis van jouw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat jij geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

De reden waarom jij niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie en voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is omdat jouw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot jouw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

*Je kan het CGVS er niet van overtuigen dat je omwille van problemen met de taliban Afghanistan hebt moeten verlaten. Jouw vader was werkzaam als vrachtwagenchauffeur bij een bedrijf dat olie vervoerde voor de Amerikanen. Echter kan je niet aantonen dat jij hierdoor problemen hebt gekend of problemen zal kennen bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden of die werkten voor de buitenlanders te maken*

kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij haalt aan dat jou vader is gevlucht naar Iran nadat hij ontsnapte uit een talibangevangenis. Hij was in het voorjaar van 2021 opgepakt door hen wegens zijn samenwerking met buitenlanders. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over zijn problemen. Jouw vader zou op een dag aan een checkpoint bij Chesme Sher meegenomen zijn door de taliban. Jullie wisten dit doordat een talib jouw vaders telefoon had opgenomen toen jullie hem probeerden te bereiken. Deze talib zou gezegd hebben dat ze jouw vader hadden vastgenomen. Je hebt hierop, als oudste van het gezin, samen met jouw oom langs moederszijde melding gemaakt van zijn verdwijning bij het districtshuis (CGVS, p. 18, 21). Na onderzoek lieten ze jou weten dat jouw vader effectief door de taliban werd meegenomen (CGVS, p. 18, 22). Om dit te staven gaven de autoriteiten jou enkele foto's mee waarop te zien is dat jouw vader wordt tegengehouden door de taliban en waarop hij in een huis van de taliban is te zien waarbij een van de mannen zijn handen boeit (CGVS, p. 20, 22). Hoe de overheid aan deze foto's kom kan je niet echt zeggen, je verklaart enkel "ze hebben hun eigen inlichtingendienst" (CGVS, p. 22). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de overheid toevallig foto's heeft van het moment dat jouw vader werd tegengehouden door de taliban. Dat ze dan nog foto's hebben van een later moment dat hij te zien is in een huis bij de taliban waarbij een van de mannen jouw vaders handen op de rug boeit is nog opmerkelijker. Het is bovendien bevreemdend dat de overheid hier foto's van neemt maar vervolgens geen verdere actie kan overnemen en jouw vader aan zijn lot overlaat (CGVS, p. 22). Behalve hun onderzoek hebben ze blijkbaar niks gedaan (CGVS, p. 22). Bij de val van de Afghaanse overheid zou jouw vader er dan in geslaagd zijn te ontsnappen aan de taliban en naar Iran te vluchten (CGVS, p. 21). Waar hij in Chesme Sher werd vastgehouden kan je niet zeggen, evenmin wanneer jouw vader erin slaagde te ontsnappen, "ergens na de machtsovername" stel je, wat echter zeer vaag is (CGVS, p. 23). Nochtans heb je zelf contact gehad met je vader na zijn vlucht naar Iran (CGVS p. 23). Daarnaast is het opvallend dat jouw vader geen enkele voorzorgsmaatregel genomen zou hebben ondanks de eerdere telefonische bedreigingen die hij ontvangen zou hebben van taliban uit het dorp (CGVS, p. 21). Naar jouw eigen zeggen omdat hij niet bang was behalve aan checkpoints (CGVS, p. 21). Immers was de veiligheidssituatie bij jou in de regio niet goed (CGVS, p. 10). Deze vaststellingen maken het niet geloofwaardig dat jouw vader werd meegenomen door de taliban. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van jouw vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Ook wat betreft jouw eigen problemen of de problemen van jouw familieleden, overtuigen jouw verklaringen niet. Zo zouden de taliban jou te pakken willen krijgen om jou te doden of om je te rekruteren (CGVS, p. 26). Dit zijn toch twee tegengestelde zaken. Waarom de taliban zouden denken dat ze een jongere kunnen overtuigen van hun zaak indien diens vader samenwerkt met buitenlanders die strijden tegen het opzet van de taliban is onduidelijk. Het kan ook niet overtuigen dat ze moeite zouden doen om jou te rekruteren indien ze jou zouden doden. Indien ze jou zouden willen doden kan men bovendien aannemen dat ze daadkrachtigere acties ondernomen zouden hebben. Hierbij dient er verder op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde jou bij de taliban te laten aansluiten. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. Echter werd jij nooit door iemand gevraagd om je aan te sluiten bij de taliban (CGVS, p. 24).

In de moskee waar je les volgde werd er niet over de taliban gesproken, noch op school (CGVS, p. 25). Overigens vertelde je niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat de taliban jou wilden rekruteren (CGVS, p. 27). Als verklaring voor deze omissie stel je ... Uit dit alles volgt dat je niet aannemelijk maakte dat de taliban jou zouden hebben willen rekruteren onder dwang.

Verder zou je na je vaders ontvoering drie brieven gekregen hebben van de taliban waarin stond dat je jezelf moest aandienen bij hen (CGVS, p. 18, 24). Je zou je naar Dande Ghor moeten begeven en je daar aanbieden aan de taliban. Echter hebben ze geen andere acties ondernomen dan jou deze brieven te schrijven, ze kwamen jou bijvoorbeeld niet zoeken (CGVS, p. 26) of spraken niemand aan. Tussen de verschillende brieven deden er zich geen incidenten voor, nochtans zat er altijd enkele weken tussen (CGVS, p. 25, 26). Na jouw vertrek hebben er zich ook geen incidenten meer voorgedaan (CGVS, p. 26), ook al wonen jouw moeder, broers en zussen nog steeds in dezelfde regio, Bande Du (CGVS, p. 13). Ze hebben hen verder niet meer aangesproken, volgens jou omdat ze geen vrouwen of kinderen viseren (CGVS p. 26). Echter kennen ook jouw volwassen mannelijke verwanten geen problemen: de broer van jouw vader kent geen problemen (CGVS, p. 26), net zomin als jouw oom langs moederszijde die in Omarkhel woont en met wie je klacht had ingediend tegen de taliban (CGVS, p. 13). Nogmaals, indien de taliban jou daadwerkelijk zouden gevisieerd hebben en mogelijks willen doden hebben kan men verwachten dat ze sneller en daadkrachtiger te werk gaan en het niet houden op het sturen van enkele brieven, zonder verdere actie. Dit alles wijst er niet op dat de taliban jou viseerden als zoon van een vrachtwagenchauffeur die olie vervoerde voor een Afghaans bedrijf.

Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden of werkten voor de buitenlanders in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke geloofwaardige zaken aan. Het loutere feit dat jij een familielid bent van een vroegere medewerker van de buitenlanders, waarvan jij a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofdte aannemelijk te maken.

Het CGVS stelde vast dat jouw vrees ten aanzien van de taliban niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. Jij hebt dus niet aangetoond dat je een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4§2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet hebt. Het feit dat je een minderjarige bent doet geen afbreuk aan bovenvermelde vaststellingen, ook van een minderjarige kan verwacht worden dat hij op een geloofwaardige manier zijn gegronde vrees voor vervolging of zijn reëel risico op ernstige schade kan aantonen.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Jouw taskara toont hoogstens jouw identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Hetzelfde geldt voor de taskara's en het paspoort waarvan je stelt dat die van jouw familieleden zijn, deze taskara's en paspoort kunnen hoogstens hun identiteit aantonen en voegen verder niets toe aan jouw asielmotieven. Het huwelijkscontract van jouw ouders toont slechts hun huwelijk aan. De klacht die je neerlegde bij het districtshuis en de brieven van de taliban hebben slechts een ondersteunende bewijswaarde bij geloofwaardige verklaringen, quod non. Tevens is het merkwaardig dat twee van de brieven eerder interne documenten van de taliban lijken, namelijk zouden het arrestatiebevelen zijn gericht aan de talibanverantwoordelijke van de regio (zie vertaling). Het is echter niet duidelijk waarom de taliban dergelijke interne documenten aan jou zouden (laten) bezorgen. Jouw vaders rijbewijs en contract tonen zijn job aan en deze wordt hier niet ter discussie gesteld. Het huurcontract toont aan dat er een huis wordt gehuurd maar zegt verder niks over jouw problemen. De documenten over jouw scholing in Afghanistan ondersteunen jouw verklaring dat je naar school ging in Afghanistan, zonder meer. De foto's van jou, jouw dorp, jouw school en malik vertellen meer over jou achtergrond maar houden verder geen verband met jouw asielmotieven. Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto's slechts heel weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Dit geldt ook voor de foto's waarop de ontvoering van jouw vader door de taliban te zien zou zijn. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara's, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). De enveloppe toont slechts aan dat je post ontvangen hebt uit Afghanistan.

De documenten uit België tonen evenmin problemen aan bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit jouw studentenovereenkomst blijkt dat je kon werken bij Lidl. Betreffende jouw integratie in België dient vervolgens opgemerkt dat het CGVS enkel bevoegd is voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens uit jouw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. De vaststelling dat je in België naar school ging, Nederlands spreekt en hier vrienden en vriendinnen in de lokale gemeenschap hebt, betreffen elementen die mogelijk aangevoerd kunnen worden in andere in de vreemdelingenwet voorziene procedures, maar volstaan niet om jou te erkennen als vluchteling of je de subsidiaire bescherming toe te kennen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker stelt dat er geen rekening werd gehouden met de kwetsbare positie waarin hij zich bevindt en dit omdat hij nog minderjarig was toen hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten, kan hij niet overtuigen.

De Raad stelt vast dat er in de bestreden beslissing vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeker als destijds niet-begeleide minderjarige bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen, waardoor hem bepaalde steunmaatregelen werden verleend.

Het persoonlijk onderhoud van verzoeker werd afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken protection officer tijdens het onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit het onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal was verzoeker nagenoeg zeventien jaar en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou en verzoekers voogd en advocaat waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven op het einde.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker kan zodoende niet dienstig betogen dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, noch dat van hem werd verwacht dat hij zich als een volwassene gedroeg en hiernaar handelde. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen. Verzoeker brengt door zijn jeugdige leeftijd te benadrukken geen concrete argumenten bij die voorgaande bevindingen kunnen ontkrachten.

Waar verzoeker op algemene wijze aanhaalt dat de bestreden beslissing slechts zeer summier aanhaalt waarom de vluchtelingenstatus geweigerd werd en meermaals wordt gesteld dat zijn relaas ongeloofwaardig is zonder hier duidelijk redenen aan te geven en dit geen afdoende motivering betreft, blijkt een gratuite bewering te zijn en kan hij niet worden bijgetreden. Uit eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt integendeel dat op omstandige wijze wordt uiteengezet waarom er geen geloof aan de door verzoeker aangehaalde vluchtmotieven kan worden gehecht en hij aldus geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt.

Waar verzoeker verwijst naar algemene informatie waarin bevestigd wordt dat personen die samenwerkten met Amerikanen een hoog risico lopen op vervolging door de taliban, gaat hij eraan voorbij dat werd vastgesteld dat “Jouw vader was werkzaam als vrachtwagenchauffeur bij een bedrijf dat olie vervoerde voor de Amerikanen. Echter kan je niet aantonen dat jij hierdoor problemen hebt

gekend of problemen zal kennen bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden of die werkten voor de buitenlanders te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij haalt aan dat jou vader is gevlucht naar Iran nadat hij ontsnapte uit een talibangevangenis. Hij was in het voorjaar van 2021 opgepakt door hen wegens zijn samenwerking met buitenlanders. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over zijn problemen. Jouw vader zou op een dag aan een checkpoint bij Chesme Sher meegenomen zijn door de taliban. Jullie wisten dit doordat een talib jouw vaders telefoon had opgenomen toen jullie hem probeerden te bereiken. Deze talib zou gezegd hebben dat ze jouw vader hadden vastgenomen. Je hebt hierop, als oudste van het gezin, samen met jouw oom langs moederszijde melding gemaakt van zijn verdwijning bij het districtshuis (CGVS, p. 18, 21). Na onderzoek lieten ze jou weten dat jouw vader effectief door de taliban werd meegenomen (CGVS, p. 18, 22). Om dit te staven gaven de autoriteiten jou enkele foto's mee waarop te zien is dat jouw vader wordt tegengehouden door de taliban en waarop hij in een huis van de taliban is te zien waarbij een van de mannen zijn handen boeit (CGVS, p. 20, 22). Hoe de overheid aan deze foto's kom kan je niet echt zeggen, je verklaart enkel "ze hebben hun eigen inlichtingendienst" (CGVS, p. 22). Hierbij dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat de overheid toevallig foto's heeft van het moment dat jouw vader werd tegengehouden door de taliban. Dat ze dan nog foto's hebben van een later moment dat hij te zien is in een huis bij de taliban waarbij een van de mannen jouw vaders handen op de rug boeit is nog opmerkelijker. Het is bovendien bevreemdend dat de overheid hier foto's van neemt maar vervolgens geen verdere actie kan overnemen en jouw vader aan zijn lot overlaat (CGVS, p. 22). Behalve hun onderzoek hebben ze blijkbaar niks gedaan (CGVS, p. 22). Bij de val van de Afghaanse overheid zou jouw vader er dan in geslaagd zijn te ontsnappen aan de taliban en naar Iran te vluchten (CGVS, p. 21). Waar hij in Chesme Sher werd vastgehouden kan je niet zeggen, evenmin wanneer jouw vader erin slaagde te ontsnappen, "ergens na de machtsovername" stel je, wat echter zeer vaag is (CGVS, p. 23). Nochtans heb je zelf contact gehad met je vader na zijn vlucht naar Iran (CGVS p. 23). Daarnaast is het opvallend dat jouw vader geen enkele voorzorgsmaatregel genomen zou hebben ondanks de eerdere telefonische bedreigingen die hij ontvangen zou hebben van taliban uit het dorp (CGVS, p. 21). Naar jouw eigen zeggen omdat hij niet bang was behalve aan checkpoints (CGVS, p. 21). Immers was de veiligheidssituatie bij jou in de regio niet goed (CGVS, p. 10). Deze vaststellingen maken het niet geloofwaardig dat jouw vader werd meegenomen door de taliban. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van jouw vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan."

Met het betoog dat zijn verklaringen over de vervolging van zijn vader wel degelijk ernstig moeten genomen worden, doet verzoeker dan ook geen afbreuk aan voormelde pertinente en concrete vaststellingen. Ook het argument dat zijn vader Afghanistan ontvlucht is en momenteel in Iran verblijft, en hiervan foto's worden neergelegd kan niet volstaan om hier een ander licht op te werpen. Het louter verwijzen naar algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Uit het geheel van de landeninformatie die door beide partijen werd bijgebracht, komt overigens geen beeld naar voren dat duidelijk wijst op een situatie van (georganiseerde) groepsvervolging van personen die gelieerd zijn of geassocieerd worden met de voormalige Afghaanse autoriteiten of buitenlanders. Met betrekking tot de concrete situatie van verzoeker wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij een risico op vervolging heeft bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van de (vroegere) tewerkstelling van zijn vader. Verzoeker laat in het verzoekschrift na om *in concreto* in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing die betrekking hebben op zijn persoonlijke situatie en beperkt zich tot het aanhalen, bespreken en citeren van algemene landeninformatie omtrent personen die verbonden zijn met de Afghaanse overheid en buitenlanders. Dergelijke louter algemene informatie heeft evenwel geen betrekking op verzoekers

persoonlijke, individuele situatie en volstaat op zich dan ook niet teneinde voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten, wordt voorts door verwerende partij op goede gronden het volgende gemotiveerd: *“De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Jouw taskara toont hoogstens jouw identiteit aan en deze wordt hier niet betwist door het CGVS. Hetzelfde geldt voor de taskara’s en het paspoort waarvan je stelt dat die van jouw familieleden zijn, deze taskara’s en paspoort kunnen hoogstens hun identiteit aantonen en voegen verder niets toe aan jouw asielmotieven. Het huwelijkscontract van jouw ouders toont slechts hun huwelijk aan. De klacht die je neerlegde bij het districtshuis en de brieven van de taliban hebben slechts een ondersteunende bewijswaarde bij geloofwaardige verklaringen, quod non. Tevens is het merkwaardig dat twee van de brieven eerder interne documenten van de taliban lijken, namelijk zouden het arrestatiebevelen zijn gericht aan de talibanverantwoordelijke van de regio (zie vertaling). Het is echter niet duidelijk waarom de taliban dergelijke interne documenten aan jou zouden (laten) bezorgen. Jouw vaders rijbewijs en contract tonen zijn job aan en deze wordt hier niet ter discussie gesteld. Het huurcontract toont aan dat er een huis wordt gehuurd maar zegt verder niks over jouw problemen. De documenten over jouw scholing in Afghanistan ondersteunen jouw verklaring dat je naar school ging in Afghanistan, zonder meer. De foto’s van jou, jouw dorp, jouw school en malik vertellen meer over jou achtergrond maar houden verder geen verband met jouw asielmotieven. Daarenboven moet worden benadrukt dat aan privéfoto’s slechts heel weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Dit geldt ook voor de foto’s waarop de ontvoering van jouw vader door de taliban te zien zou zijn. Bovendien is het zo dat alle soorten documenten (taskara’s, certificaten, rijbewijzen, brieven, enz.) afkomstig uit Afghanistan onbetrouwbaar zijn omdat er veel corruptie is bij het verstrekken ervan en omdat er zeer veel vervalst wordt (zie informatie die toegevoegd is aan het administratief dossier). De enveloppe toont slechts aan dat je post ontvangen hebt uit Afghanistan.”*

In haar verzoekschrift lijkt verzoekende partij er ten onrechte van uit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* oordeelde verwerende partij omwille van bovenstaande redenen terecht dat aan de bijgebrachte documenten geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend.

Gelet op de terechte en pertinente bevindingen in de bestreden beslissing, die verzoekende partij op geen enkele wijze ontkracht, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn conclusie dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden vluchtrelaas. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging door de taliban.

Daarnaast voert verzoeker in zijn verzoekschrift nog aan dat hij als Afghaanse terugkeerder zal worden geconfronteerd met een risico op vervolging, vanwege haar (gepercipieerde) ‘verwestering’.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift als volgt:

“Verzoeker is een zeer verwesterde minderjarige die enorm hard zijn best op school en hier ook zeer geliefd is (stuk 33-35). Na Zijn leerkrachten in het OKAN-onderwijs benadrukken zijn motivatie, zachtaardigheid, verdraagzaamheid en zorgzaamheid (stuk 34).

“J(...) startte bij ons in de klas in december 2021. Van bij het begin was het al duidelijk wat voor een gemotiveerde leerling J(...) is. Hij was altijd aanwezig op school, had een positieve attitude en toont inzet om de Nederlandse taal te leren en om zich te integreren in de school en onze samenleving. J(...) is een vriendelijke en zachtaardige jongeman. Hij zal zich nooit opdringen, is verdraagzaam, vrolijk en optimistisch. Hij is geduldig en zorgzaam voor anderen.

Hij kreeg de kans om in Gent te gaan wonen. Tot groot verdriet van zijn klasgenoten. Hij wordt gemist. Toch houden we nog steeds contact.

J(...) is met zijn positieve en respectvolle houding, het toonbeeld van een jongen die het verdient om een mooie toekomst te krijgen in België. Niet alleen zet hij zich in op school, ook daarbuiten toont hij welk potentieel hij heeft. Hij ging al vrij snel aan de slag als jobstudent op verschillende werkplaatsen. Ook van daaruit horen wij alleen maar lof.

We hopen uit de grond van ons hart dat J.(...) de kans krijgt om zijn toekomst in België op te bouwen.” (stuk 34)

Daarnaast is hij vrijwel meteen kunnen overstappen naar het regulier onderwijs. Dit toont aan dat zijn Nederlands op korte tijd enorm vooruit ging en al zeer goed is (stuk 34 en 35b). Hij deed ook verschillende studentenjobs in BELGIË. Zijn werkgevers zijn eveneens steeds zeer lovend over hem (stuk 36a en 36b).

Uit de foto's uit het dagelijks leven van verzoeker en op school blijkt dat hij heel ingeburgerd is en zich gedraagt naar Westerse waarden en normen. Hij heeft vrienden van verschillende achtergronden en culturen en gaat met mannen en vrouwen op dezelfde manier om (stuk 37).

Het is duidelijk dat verzoeker zeer geïntegreerd is en al zeer goed Nederlands spreekt. Hij geeft zelf ook weer dat hij een zeer goed contact heeft met leerkrachten en leerlingen en in BELGIË een zeer mooi sociaal netwerk heeft kunnen uitbouwen (stuk 33-37).

Het is duidelijk dat verzoeker een zéér geïntegreerde jongeman is die zich inzet voor de Belgische samenleving en ook elke kans met beide handen grijpt om dit te blijven doen. Hij volgt ondertussen de richting “retail” in het regulier onderwijs en wenst later voltijds aan de slag te kunnen gaan bij LIDL waar hij nu reeds zijn studentenjob doet (stuk 33). Verzoeker wenst op deze manier te blijven bijdragen aan de Belgische samenleving en zou zo een grote meerwaarde kunnen zijn voor de Belgische samenleving. Het is duidelijk dat verzoeker tijdens zijn verblijf in BELGIË enorm gevormd werd door zijn omgeving. De verklaringen en foto's bevestigen dit (stuk 33-37). Hij is zeer geïntegreerd en heeft zich gevormd naar de Belgische normen en waarden. Hij zou zich onmogelijk nog kunnen aanpassen aan de strikt extremistische waarden en normen van de taliban.”

In de eerste aanvullende nota die verzoeker neerlegt stelt hij:

“Verzoeker wenst met deze aanvullende nota nog bijkomende bewijzen toe te voegen die zijn verwesterd profiel verder bewijzen. Aangezien zich een toekomstgerichte beoordeling opdringt van de vrees voor vervolging van verzoeker ingevolge zijn langdurig verblijf als minderjarige (net meerderjarig geworden) in Europa. (...)

Verzoeker wenst dan ook nog volgende bijkomende stukken toe te voegen:

- Arbeidsovereenkomsten van zijn studentenjob bij Lidl die hij consistent uitvoert, tot grote tevredenheid van zijn werkgever.

o Deeltijdse studentenovereenkomst van 26.06.2023 tot 03.09.2023 (bijlage 1a);

o Deeltijdse studentenovereenkomst van 09.10.2023 tot 31.12.2023 (bijlage 1b);

- Diploma deelname Mind-Spring (bijlage 2)

Mind-Spring is een psycho-educatief programma voor vluchtelingen, asielzoekers en migranten met het doel de veerkracht te verhogen en zo te helpen de toekomst aan te pakken. Uit dit diploma blijkt dat hij hier leerde omgaan met stress, verlies, rouw en verschillende gewoonten... (zie RvV van 12 juli 2023 nr. 291 771 waarbij de deelname aan Mind-Spring ook mee speelde in de beoordeling van de Raad).

- Hij zit in zijn zesde jaar Retail in de school Het Spectrum GENT en gaat stevast naar school (bijlage 5).

Hij gaat aldus naar het regulier onderwijs, wat nogmaals bevestigt dat hij zeer goed Nederlands spreekt en wenst bij te dragen en zich te integreren aan en in de Belgische samenleving.

- In het kader van zijn opleiding doet hij stage bij Kruidvat GENT. Zijn stageovereenkomst voor het huidige schooljaar werd opgemaakt op 26 september 2023 (bijlage 3);

- Foto's met vrienden en vriendinnen op school en in zijn vrije tijd (bijlage 4). Het is duidelijk dat verzoeker in de omgang absoluut geen onderscheid maakt tussen jongens en meisjes (of mannen en vrouwen). Verzoeker geeft hiermee blijk van een openheid ten aanzien van westerse waarden en normen, waarbij een strikte scheiding tussen mannen en vrouwen voor hem niet (langer) aan de orde is.

- Foto's tijdens Parkoer Amal Gent (<https://www.amal.gent/activiteiten/parkoer>) (bijlage 6). Door zijn deelname hieraan leerde hij België en Gent beter kennen, waardoor hij zich nog beter integreerde.”

In de tweede aanvullende nota die verzoeker neerlegt stelt hij:

“Hierbij wenst hij nog volgende documenten toe te voegen:

- Certificaat inburgeringstraject (geslaagd voor maatschappelijke integratie) (stuk 1);

- Bevestiging vrijwillige deelname inburgeringstraject (stuk 2).

Verzoeker toont hiermee opnieuw aan dat hij enorm verwesterd is en om deze reden onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst”.

De Raad wijst er evenwel op dat, ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om

te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Waar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de documenten uit België als volgt beoordeelde *“de documenten uit België tonen evenmin problemen aan bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit jouw studentenovereenkomst blijkt dat je kon werken bij Lidl. Betreffende jouw integratie in België dient vervolgens opgemerkt dat het CGVS enkel bevoegd is voor het beoordelen van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens uit jouw verklaringen blijkt dat deze humanitaire elementen een dergelijke vrees of risico bij terugkeer met zich mee brengen die tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen leiden. De vaststelling dat je in België naar school ging, Nederlands spreekt en hier vrienden en vriendinnen in de lokale gemeenschap hebt, betreffen elementen die mogelijk aangevoerd kunnen worden in andere in de vreemdelingenwet voorziene procedures, maar volstaan niet om jou te erkennen als vluchteling of je de subsidiaire bescherming toe te kennen.”*

en stelde *“Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke (CGVS, p. 28-30).”,* acht verzoeker niet correct en onzorgvuldig. Verzoeker meent wel aan te tonen dat hij door terugkeer in het negatieve daglicht komt te staan van de taliban.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat hij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden gevisieerd en/of worden vervolgd.

Verzoeker brengt geen concrete informatie bij, die op zijn persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat hij gezien zal worden als zijnde ‘een ongelovige’ en/of ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Een loutere verwijzing naar zijn verblijf in België volstaat geenszins om zulks aan te tonen. De Raad duidt erop dat verzoeker naar eigen zeggen zestien jaar oud was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), en uit het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij blijkt dat hij vijftien jaar oud was toen hij in mei 2021 Afghanistan verliet, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan toch al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Dit geldt des te meer nu hij tien jaar naar school is geweest, ook aan de moskee studeerde en in zijn vrije tijd cricket speelde, naar volleybalwedstrijden keek en de dichtstbijzijnde stad bezocht om te gaan winkelen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5 - 9). Uit niets blijkt dat verzoeker, na een verblijf van iets meer dan twee jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. Zij het hierbij benadrukt dat verzoeker zich

nog steeds bedient van een tolk Pashtou en tevens nog regelmatig contact heeft met zijn Afghaanse familie (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, 12). Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Verzoekende partij moet dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of te worden gesteld van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen.

Uit de talrijke door verzoeker bijgebrachte stukken blijkt dat hij in België naar school gaat, hier werkt, goed Nederlands kan praten, alsook deelneemt aan culturele activiteiten, hard werkt aan zijn integratie, en toont aan dat hij zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, maar dit volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

De argumentatie dat het feit dat verzoeker al op vijftienjarige leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten en naar Europa is gekomen; dat hij al meer dan twee jaar in België verblijft; dat hij sinds zijn vijftiende in België verblijft en dus een belangrijk deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht; dat hij deelneemt aan de Belgische samenleving door zijn opleiding (na OKAN in het regulier onderwijs), dat hij stages volgt en studentenjobs heeft; dat hij Nederlands spreekt en schrijft; dat hij de cursus Mind-Spring gevolgd heeft in België; dat hij de westerse waarden en normen heeft overgenomen; dat zijn klederdracht allerm minst Afghaans is; dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen, hetzij op doorreis of bij terugkeer naar zijn lokale gemeenschap aangezien hij als jongvolwassene lang genoeg uit het land is geweest om als verwesterd beschouwd te worden en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen; dat hij sinds zijn aankomst in België school (eerst OKAN en sinds februari 2023 regulier onderwijs) loopt en zeer consistent les volgt; dat hij tracht zo veel zo veel als mogelijk bij te leren en de Nederlandse taal onder de knie te krijgen; dat hij actief bezig met het leren van de Nederlandse taal ter bevordering van zijn verdere integratie in België; dat dit zijn wil aantoont om zich nog meer te verwesteren en waaruit dus kan worden afgeleid dat hij zich niet langer kan conformeren met de normen en waarden die verwacht worden door de taliban indien verzoeker zou moeten terugkeren naar Afghanistan; dat het leren van een westerse taal door de taliban als zeer negatief wordt beschouwd, dat hij al bijdraagt aan de Belgische samenleving door naast naar school gaan ook te werken; dat hij zich inzet voor de Belgische maatschappij en de bedoeling heeft om zich verder te integreren in de Belgische samenleving aan de hand van tewerkstelling; dat hij door zijn lange tewerkstelling enorm geïntegreerd is in de Belgische maatschappij; dat hij zijn waarden en normen hiernaar heeft gevormd en hierdoor onmogelijk nog leven onder het bewind van de taliban; dat hij vrienden in België heeft gemaakt waardoor duidelijk wordt aangetoond dat hij verwesterd is en zich ook nog verder wil integreren in België en zich nu naar de Belgische normen en waarden conformeert en zich (wegens zijn lange verblijf in het Westen én zijn verwestering hierdoor) niet meer kan aanpassen aan de normen en waarden van de taliban, kan hij niet overtuigen. Hoewel de bijgebrachte stukken bijzonder lovend zijn over verzoeker als persoon en zijn integratie in België en zijn actieve en enthousiaste deelname aan het maatschappelijk en culturele leven zeker staven, volstaat dit niet om aan te tonen dat verzoeker zich na iets meer dan twee jaar een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Het feit dat verzoeker in België bepaalde vrijheden en verschillen met de situatie in Afghanistan heeft gezien, maakt niet dat deze ervaring hem specifieke moeilijkheden zou kunnen opleveren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst om zich aan te passen en de nodige reflexen te hebben om het 'spel' te spelen.

De Raad duidt erop dat verzoeker in gebreke blijft *in concreto* aan te tonen dat hij sinds zijn vertrek uit Afghanistan sinds mei 2021 een gedrags- en/of gedachtenpatroon heeft ontwikkeld dat dermate fundamenteel is voor het behoud van zijn identiteit of morele integriteit dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij dit opgeeft of aanpast aan de verwachtingen en regels die gelden binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Evenmin haalt hij elementen aan die wijzen op het bestaan van persoonlijk uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te verbergen of te

veranderen gedragingen of kenmerken in zijn hoofde die hem zouden blootstellen aan het risico om als verwesterd te worden gepercipieerd en vervolgd. Bovendien dient herhaald te worden dat verzoeker nog een netwerk in zijn regio van herkomst heeft waarmee hij nog steeds contact heeft. Derhalve blijkt uit niets dat het voor verzoeker onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving.

Verzoeker toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom hij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat hij zijn leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat hij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt hij concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd.

Wat betreft het betoog in het verzoekschrift over het schrikbewind van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift en aanvullende nota nog verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Voor het overige komt verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit diverse landeninformatie zonder deze informatie op concrete wijze te betrekken op haar persoonlijke, individuele situatie.

De Raad besluit dat door verzoekende partij, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat zij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van haar profiel en/of haar verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in haar hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet aangenomen worden dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

De Raad besluit dat door verzoeker dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van zijn profiel en/of zijn verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Daarnaast dient nog te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: “*Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt*”. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar

beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest *M'Bodj* van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige preciaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren. Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voor zover verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan, noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofdte van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoekende partij. Voorts is de Raad van oordeel dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede, die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoekende partij *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is

blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt.

In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest “*Sufi en Elmi*”, waarnaar verzoekende partij verwijst in haar verzoekschrift, is er heden in Afghanistan immers wel degelijk een *de-factoregering* aanwezig, met *de-factoministers* en *de-factofunctionarissen* (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals al-Shabaab in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in “*Sufi en Elmi*”. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” wel het geval was. Ten slotte merkt de Raad op dat in het arrest “*Sufi en Elmi*” nergens wordt verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest “*Sufi en Elmi*” werd besproken, is dat al-Shabaab internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden igo's of ngo's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername, en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

De Raad onderstreept dat *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden geviséerd of dat zij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar het arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022 van de Raad (zie bijlage 24 van het verzoekschrift), kan opnieuw worden herhaald dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er nu voldoende informatie voorligt over de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Ook de door haar aangehaalde kritische analyse van Vluchtelingenwerk Vlaanderen van 25 april 2022 (bijlage 25 van het verzoekschrift) is niet van aard afbreuk te doen aan het voorgaande.

Daar waar verzoekende partij doorheen haar verzoekschrift lijkt te opperen dat er sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie, oordeelt de Raad dat verzoekende partij dit gelet op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij geenszins dienstig kan voorhouden. De Raad onderstreept dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling met wat verzoekende partij doorheen haar kritiek in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen, is de Raad dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in haar land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent haar voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel toe te staan.

Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoeker de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Immers blijkt dat sedert de machtsverovering door de Taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Door verzoeker worden geen concrete elementen bijgebracht die deze vaststelling weerleggen.

De Raad herhaalt te dezen dat, gelet op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij, verzoekende partij ook hier niet dienstig kan voorhouden dat er sprake is van een gebrek aan actuele en objectieve informatie. Er is actueel wel degelijk voldoende informatie voorhanden om de nood aan internationale bescherming zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. De informatie die verzoekende partij aanbrengt, is bovendien dezelfde, of ligt minstens in lijn, met deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld. Aangezien er nu wel degelijk voldoende informatie voorligt over de huidige (veiligheids)situatie in Afghanistan, kan verzoekende partij ook hier niet dienstig verwijzen naar 's Raads arrest nr. 270 813 van 31 maart 2022.

Zij het er bovendien nog op gewezen dat de door verwerende partij gedane analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan tevens bevestiging vindt in de informatie die verwerende partij thans per aanvullende nota bijbrengt.

In casu zijn er evenmin concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofdte van verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF